

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/20/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3711010051
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ecker
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3711010051.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Eckera a členov senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a JUDr. Ondreja Gáboríka, v trestnej veci proti obžalovanému I. N., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. apríla 2012, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, zo dňa 15. novembra 2011, sp.zn. 2T/23/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného I. N. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný I. N. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že 1) i napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 2T/4/2010 zo dňa 27. 1.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.2.2010 odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní desať mesiacov, na výzvu Okresného súdu v Považskej Bystrici, zo dňa 2.3.2010 na nástup do výkonu trestu, ktorú si osobne prevzal dňa 4.3.2010 a ktorý trest mal nastúpiť najneskôr do 25.3.2010 do Ústavu na výkon väzby MS Žilina, nereagoval a bez závažného dôvodu trest nenastúpil a do výkonu trestu bol dodaný až príslušníkmi policajného zboru dňa 20.4.2010; 2) dňa 20. januára 2010 asi o 12.30 hod. v Považskej Bystrici, v priestoroch staničnej reštaurácie na železničnej stanici v opitom stave prišiel k S. N., nar. X.XX.XXXX (zomrel dňa XX.X.XXXX), naposledy bytom C. H., S. I. XXX, ktorý v tom čase stál pri výčapnom pulte a požiadal ho, aby mu dal napíť kofoly, čo S. N. urobil a následne bez nejakého dôvodu udrel päťou S. N. do tváre, potom odišiel a keď sa po chvíli vrátil opäť fyzicky napadol S. N., ktorého udrel dvakrát päťou do tváre, čím mu takto spôsobil zlomeninu nosových kostí s krvácaním z nosa bez posunov úlomkov a pomliaždenie tváre, ktoré zranenia ho obmedzovali v bežnom spôsobe života po dobu asi 14 dní sťaženým dýchaním a bolesťou nosa; 3) dňa 23. februára 2011 asi o 20.10 hod. v C. H., na M. ulici v priestoroch pohostinstva Občerstvenie S., po predchádzajúcom nedorozumení, fyzicky napadol C. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, okres Bytča, toho času bezdomovec tak, že ho viackrát udrel päťou do tváre a následne ho nohou kopol do tváre, čím mu takto spôsobil odreninu a zlomeninu nosa a odreninu čela, ktoré zranenia ho neobmedzovali v bežnom spôsobe života.

Bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. za použitia § 41 ods. 1 Tr.zák. § 38 ods. 2, 4 Tr.zák. § 37 písm. h/, m/ Tr.zák. na úhrnný trest 14 mesiacov odňatia slobody. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Za skutok pod bodom 2) podľa § 44 Tr.zák. súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu k rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 1T/139/2010-259 zo dňa 10.1.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 23.3.2011, sp.zn. 3To/18/2011-272 na trest 16 mesiacov

odňatia slobody. Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. je obžalovaný povinný nahradiť škodu poškodenému C. N., nar. X.X.XXXX, bytom G. XXX, vo výške 372,25 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku proti výroku o vine a treste a následne písomne odôvodnil sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodov poukázal na svoju nevinu, pokiaľ sa týka skutkov pod bodmi 2) a 3) rozsudku, nakoľko nebolo preukázané, že by sa týchto skutkov dopustil. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 2) svedkyňa Z. I. nepotvrdila, že by to bol on, čo napadol poškodeného N., pretože išlo o hromadný konflikt a o vzájomné udieranie a nie je možné ustáliť, že by on bol páchatelom skutku. Rovnako skutku pod bodom 3) sa nedopustil, poškodeného X. nenapadol, naopak tento mával časté konflikty s rôznymi osobami a tieto mohol utrpieť aj pri iných konfliktoch. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo vine ohľadne skutkov 2) a 3), ako aj celý výrok o treste s tým, aby odvolací súd mu uložil trest len za skutok pod bodom 1) a zo skutkov pod bodmi 2) a 3), aby bol oslobodený.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch.

Obhajca obžalovaného JUDr. G. M. zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v napadnutých častiach výrokov s tým, aby krajský súd odsúdil obžalovaného len za skutok pod bodom 1) a čo sa týka skutkov pod bodom 2) a 3), aby po zrušení viny za tieto skutky obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní, tak aj súdu prvého stupňa, v tomto smere neboli v odvolaní vytykané žiadne chyby a ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine a treste vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr.por., preto dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy, vypočul obžalovaného, svedkov C. X., N. K., N. H., J. K., V. C., N. H., Z. I., prečítal svedecké výpovede D. H., U. N., C. H., prečítal znalecké posudky a oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení okresného súdu (Pokiaľ ide o skutok pod bodom 1) kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., tento vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, krajský súd nepreskúmaval). Krajský súd sa plne stotožnil s hodnotením dôkazov prebratých na hlavnom pojednávaní tak, ako to vyjadril okresný súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku. Krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že skutkový stav tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, bol nepochybne a jednoznačne preukázaný.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu, okresný súd teda nepochybil, keď konanie obžalovaného právne posúdil v bode 1) ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., v bode 2) a 3) ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a v bode 2) ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák.

Odvolací súd, teda dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom, ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými rozviedol a vysvetlil svoje zistenia.

Vo vzťahu k výroku o treste odvolací súd zistil, že okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, vychádzal zo všetkých zásad určených na ukladanie trestu podľa § 34 ods. 1, 4 Tr.zák.,

pričom sledoval účel uloženého trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Neopomenuteľnou súčasťou určenia druhu trestu a jeho výmery bolo prihliadnuť na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Na všetky tieto skutočnosti okresný súd prihliadal a obžalovanému potom, čo podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. za použitia § 41 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 2, 4 Tr.zák. § 37 písm. h/, m/ Tr.zák. uložil úhrnný trest 14 mesiacov odňatia slobody. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Rovnako za správny a zákonný považuje krajský súd výrok, ktorým podľa § 44 Tr.zák. vo vzťahu za skutok pod bodom 2) napadnutého rozsudku okresný súd upustil od uloženia súhrnného trestu k rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 1T/139/2010-259 zo dňa 10.1.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 23.3.2011, sp.zn. 3To/18/2011-272 na trest 16 mesiacov odňatia slobody, nakoľko tento trest je v pôvodnej výmere dostatočný.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tento je zákonný a nebol dôvod na jeho zmenu.

Odvolací súd, keďže nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného I. N. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.